

Færdselsuheld i Lagos

I mit arbejde som Overstyrmand på det gode skib M/T Charlotte Theresa, kom vi en del rundt i verdenen. Vi kom bla. en del til vest Afrika og desværre også til Nigeria og Lagos. Desværre, fordi Nigeria indebærer en vis risiko for at blive kapret af pirater i rum sø, udsat for røveriske angreb langs kaj (især hvis man ikke lige har hyret lokale vagter☺) samt det almindelige officielt anerkendte røveriske overfald fra myndigheds personer. Et normalt havneophold i Nigeria koster normalt 40 kartonner cigaretter (helst Marlboro), 10-15 kasser sodavand samt forskellige ting fra provianten, her har frosne kyllinger en høj kurs.

Herudover kommer der naturligvis, de forskellige bøder man også bliver udsat for. I denne disciplin, er myndighedernes opfindsomhed særlig stor og man ender altid på minimum 2000-5000 US\$ i bøder (en kaptajn var udsat for at få 1200 US\$ i bøde ved ankomst pga. et af skibets certifikater kun var i en farve kopi og ikke i originalen. Ved afgang 2 dage senere kostede det igen 1200 US\$ da det jo stadig kun var en kopi og ikke original certifikatet der var om bord)

Nuvel vel ankommet til Lagos og showet med myndighederne overstået uden at været blevet bestjålet alt for meget, kunne losningen af smøreolie begynde.

Vi lå ved en kaj som kunne bruges til lidt af hvert. Skibet agten for os lossede noget der var i bulk, skibet foran os lossede noget korn i sække, og vi var koblet til en rørforbindelse nede i kajen som gik til et tankanlæg et par km fra kajen. Skibene lå meget tæt ved hinanden. Vil tro at der har været 5-10m imellem, så det var en tæt pakket kaj med en masse aktivitet.

De lastbiler der hentede kornet i sække fra skibet foran os, blev linet op ud for Charlotte Theresa og stod parkeret, til det blev deres tur til at blive lastet. Da det tog noget tid at laste en lastbil, holdt der mange lastbiler på rad og række og ventede på deres tur. Chaufførerne udnyttede chancen til en lille lur forskellige steder på havne området. Jeg så tilmed en der lå oven på køleren af sin lastbil. De må godt nok være meget lang tid på job, så trætte havnearbejderne er på vest Afrika.

Nå men vi fik losset vores smøreolie og var klar til at sejle kl. 18, da lodsens kom om bord, fortalte han, at da vi ikke kunne nå at komme ud af havnen inden det blev mørkt, blev vi nød til at vente med at sejle til næste morgen. I de fleste havne på vest Afrika er ank. og afgang umulig når det er mørkt, pga. manglende lys i bøjler og manglende afmærkning i særdeleshed☺.

Det var godt nok lidt ærgerligt, at vi ikke kunne komme af sted da Lagos ikke er en af de havne, de fleste søfolk forbinder med landlov og sjov i gaden. På den anden side ønskede vi heller ikke, at være for tæt på land efter afgang, når det var mørket pga. faren for pirat overfald helt op til 100sm til søs. Så der var jo ikke andet at gøre end at få det bedste ud af situationen og nyde en still aften om bord.

Ved 20 tiden var jeg blevet færdig med at få styr på havne papirerne, og på vej op til mit kammer for at kaste mig over et bad og en god film. På vej op af trapperne hørte jeg en lyd, som når en af de vandtætte døre bliver lukket hårdt. Det tænkte jeg ikke så meget

over, før end der blev ringet til mig på "kabine de lux" og fortalt, at jeg nok hellere måtte komme ned igen, da vi lige var blevet kørt ned af en lastbil!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Det kan godt være, at jeg kom hurtigt ned på dækket igen, for dette lød mere som et alkohol problem hos matrosen der ringede..... Men nej den var god nok, vi var blevet kørt ned af en af de lastbiler, der holdt i kø til at blive læsset med korn i sække.

Da dette jo i sagens natur ikke er noget man oplever hver dag på et tankskib, skulle vi da lige have nogle billeder af det. Så op på kabinen efter kameraet i en vis fart, og ned på kajen. I Nigeria betragter man alle havne som militære havne, dermed er fotografering forbudt. Så for at undgå ballade, iførte jeg mig min sikkerheds hjelm med titel på, samt en skjorte med skulder distinktioner. Efter at have taget nogle billeder oppe fra skibet gik jeg ned på kajen.

Her fandt jeg 2 politibetjente, og spurgte dem om det var ok, at tage nogle billeder da jeg naturligvis var nødsaget til, at lave en rapport til rederiet angående denne hændelse. Det fik jeg lov til, men så snart jeg nærmede mig lastbilen, og hev kameraet op af lommen, blev jeg nærmest overfaldet af en masse "stærkt pigment berigede" udstrakte arme, hvor håndfladerne vendte op ad og en masse ord om, at dette var en "serious offence" at tage billeder på militært område (jo jo de lokale havnearbejdere har skam lært noget af myndighederne om, hvordan man får lidt ekstra i lønningsposen).

De så godt nok lid kede ud af det, da jeg kunne fortælle, at det skulle de lige tage op med de 2 politibetjente, som lige havde givet mig lov, til at tage billeder☺.

Herefter var de nu alle søde nok, og havde intet imod at posere for kameraet, ja det var nærmest umuligt at tage et billede, uden at nogle af dem kom med på det☺

Nu var jeg i mellemtiden blevet lidt nysgerrig, hvorfor havde de valgt, at "parkere" en stor MACK truck med hænger, på denne måde.

Igen viste folkene på kajen sig at være flinke og forklarede beredvilligt, hvad der var sket, da jeg med min mest alvorlige mine, som jeg kunne mønstr i denne situation, udbad mig en forklaring, så jeg kunne få klargjort min rapport til rederiet.

Det viste sig, at den stakkels chauffør udmærket godt vidste, at bremserne på lastbilen ikke var alt for gode, hvorfor han lagde et bræt foran forhjulene da han parkerede, så lastbilen ikke kunne trille. Hvad der så lige gik galt står lidt hen i det uvisse, men af en eller anden grund begyndte lastbilen alligevel at trille. Da chaufføren havde parkeret vinkelret på kajen, samt at kajkanten var uden den sædvanlige forhøjning, så fortsatte lastbilen ud over kajkanten, og blev stoppet da fronten af lastbilen bragede ind i skibssiden på Charlotte Theresa.

Nu var gode råd dyre, for sådan en stor lastbil der hænger på vangerne med forhjulene ud over kajen, er ikke sådan lige af få hevet retur op på land. Men her udviste de lokale havnearbejdere snarrådighed. Man bakkede simpelthen en anden lastbil (men anhænger og det hele), hen til den uheldige lastbils anhænger. Bandt de 2 anhængere sammen med nogle kæder, og trak den uheldige lastbil tilbage på kajen, til stor hujen og morskab for alle de tilstedeværende. Det vil sige de fleste af havnearbejderne, for kajen var nu blevet tiltrukket af rigtig mange, og var helt bogstavligt sort af folk, dvs. lige med undtagelse af lille mig ☺

Efter at jeg havde fået taget de nødvendige billeder af skaderne på både lastbil og skibssiden (ca. 2 cm² afskallet maling på Charlotte ☺), samt givet håndtryk til jeg ved ikke

hvor mange på kajen (den ene er jo mere vigtig end den anden, mener de altså selv), gik jeg ombord igen til min film.

Kaptajnen fik en kopi af billederne, og fik udfærdiget en rapport til rederiet, hvori det lykkedes ham, at undgå at få det til at lyde som en joke..... selv da han oplyste rederiet om at lastbilen ingen maritim forsikring havde☺

Prøv at tænke jer, hvad der ville have været sket, hvis vi havde afsejlet som planlagt kl. 18. Er ikke sikker på, at de ville have haft lige så let ved at bjerge den lastbil ☺